

ΜΠρΑθ 5652/2018

Επιμέλεια - Χρονική κατανομή - Διατροφή ανηλίκων -.

Το δικαστήριο κατά την ανάθεση της επιμέλειας αποφασίζει με αποκλειστικό οδηγό της δικαιοδοτικής του κρίσης το συμφέρον και μόνο του ανηλίκου τέκνου, χωρίς να επιδρά αυτοτελώς στη λήψη της απόφασής του κανένας από τους διαφορετικούς παράγοντες που συνοδεύουν το πρόσωπο κάθε γονέα, όπως είναι το φύλο, η φυλή, η γλώσσα, η θρησκεία, η κοινωνική προέλευση, η περιουσιακή κατάσταση. Δεν συνιστά εμπόδιο στην άσκηση της επιμέλειας η πάθηση της μητέρας (σκλήρυνση κατά πλάκας), που την διαχειρίζεται με φαρμακευτική αγωγή. Ανάθεση της επιμέλειας θυγατέρας 16 ετών και αγοριού 10 ετών από κοινού στους δύο γονείς, που θα την ασκούν 15 μέρες το μήνα κατόπιν συνεννοήσεως μεταξύ τους. Προσδιορισμός του εισοδήματος του πατέρα από προηγούμενες φορολογικές δηλώσεις του και τον τρόπο ζωής του. Επιδίκαση στη μητέρα διατροφής χιλίων ευρώ για κάθε τέκνο, συμπεριλαμβανομένων των διδάκτρων ιδιωτικού σχολείου.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΤΡΟΦΩΝ

Αριθμός 5652/2018

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Έλενα Πεδιαδίτη, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου και από τη Γραμματέα Ηλέκτρα Καβρουλάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 12 Μαρτίου 2018 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του ενάγοντος - εναγομένου - αντενάγοντος: ..., κατοίκου Εκάλης Αττικής, ο οποίος παραστάθηκε μετά των πληρεξούσιων δικηγόρων του Κωνσταντίνου Χριστοδούλου και Παυλίνας Γαλάτη.

Της εναγομένης- ενάγουσας - αντεναγομένης: ..., κατοίκου Πεντέλης Αττικής, ατομικά και ως ασκούσας προσωρινά την επιμέλεια των ανηλίκων τέκνων της ..., κατοίκων ως άνω, η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Παναγιώτη Νικολόπουλου.

Ο ενάγων με την από 20-11-2017 και υπ' αρ. καταθέσεως 598626/2297/2017 αγωγή του, που απευθύνεται στο Δικαστήριο αυτό, της οποίας δικάσιμος ορίστηκε η στην αρχή της παρούσας αναφερόμενη, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτήν. Με την από 28-11-2018, ανταγωγή του, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού

με α.α. 20361/438/2018, της οποίας η συζήτηση ορίστηκε για την ανωτέρω δικάσιμο, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτήν.

Η ενάγουσα, με την από 06-09-2017, αγωγή της, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού, με α.α. 571080/1711/2017, της οποίας δικάσιμος ορίστηκε η 04-12-2017 και κατόπιν αναβολής η στην αρχή της παρούσας αναφερόμενη, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτήν.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις γραπτές προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από διατάξεις των άρθρων 1485, 1486, 1489, 1493 και 1497 ΑΚ, όπως αυτές αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 15 του ν. 1329/1983, προκύπτει ότι οι γονείς έχουν υποχρέωση να διατρέφουν από κοινού, ο καθένας ανάλογα με τις δυνάμεις του, το ανήλικο τέκνο τους εφόσον αυτό δεν έχει εισοδήματα από περιουσία ή πόρους από εργασία που να επαρκούν για τη διατροφή του, το δε μέτρο της διατροφής τούτου (ανηλίκου) προσδιορίζεται με βάση τις ανάγκες του, όπως αυτές προκύπτουν από τις συνθήκες της ζωής του, η δε δικαιούμενη (ανάλογη) διατροφή του περιλαμβάνει όλα όσα είναι αναγκαία για τη συντήρηση του και επί πλέον τα έξοδα για την ανατροφή, καθώς και την επαγγελματική και την εν γένει εκπαίδευσή του. Ως συνθήκες ζωής νοούνται οι συγκεκριμένοι όροι κατοικίας, η ανάγκη επιτηρήσεως και εκπαιδεύσεως και διαβιώσεως, που ποικίλουν ανάλογα με την ηλικία, τον τόπο κατάσταση της υγείας του δικαιούχου, σε συνδυασμό με την περιουσιακή κατάσταση του υπόχρεου. Για να καθοριστεί το ποσό της δικαιούμενης διατροφής αξιολογούνται κατ' αρχήν τα εισοδήματα των γονέων από οποιαδήποτε πηγή και στη συνέχεια προσδιορίζονται οι ανάγκες του τέκνου, καθοριστικό δε στοιχείο είναι οι συνθήκες της ζωής του, δηλαδή οι όροι διαβιώσεως του, χωρίς όμως να ικανοποιούνται οι παράλογες αξιώσεις, (ΑΠ 680/2010, Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ, ΕφΔωΔ 95/2006, Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ). Ο εναγόμενος γονέας, προς καταβολή ολόκληρου του ποσού της διατροφής, μπορεί να επικαλεστεί, κατ' ένσταση (άρθρο 262 ΚΠολΔ), ότι και ο άλλος γονέας έχει την οικονομική δυνατότητα, σε σχέση με τη δική του και σε συνδυασμό με τις λοιπές υποχρεώσεις του, να καλύψει μέρος της ανάλογης διατροφής του ανηλίκου, οπότε, με την απόδειξη της ενστάσεως αυτής, περιορίζεται η υποχρέωση του εναγόμενου γονέα κατά το ποσό, που αντιστοιχεί στην οικονομική δυνατότητα και στη βάση αυτής υποχρέωση συνεισφοράς του άλλου γονέα. Από τη διάταξη του άρθρου 1511 σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 1510, 1512-1514 ΑΚ προκύπτει ότι, όταν το δικαστήριο καλείται να αποφασίσει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή επιμέλειας ανηλίκου τέκνου σε έναν από τους εν διαστάσει ευρισκομένους γονείς του, πρέπει να έχει ως αποκλειστικό οδηγό της δικαιοδοτικής του κρίσης το συμφέρον και μόνο του ανηλίκου τέκνου, χωρίς να επιδρά αυτοτελώς στη λήψη της απόφασης του κανένας από τους διαφορετικούς παράγοντες, που συνοδεύουν το πρόσωπο κάθε γονέα, όπως είναι το φύλο, η φυλή, η γλώσσα, η θρησκεία, η κοινωνική προέλευση, η περιουσιακή κατάσταση κλπ. Για τη λήψη της απόφασης το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη και τους μέχρι τότε δεσμούς του τέκνου με τους γονείς του και τους τυχόν αδελφούς του, τις τυχόν συμφωνίες των γονέων σχετικά με την επιμέλεια και την περιουσία του τέκνου, καθώς και τη γνώμη του τέκνου, εφόσον αυτό, κατά την ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου, εν όψει της ηλικίας του και της πνευματικής του ανάπτυξης, είναι ικανό να αντιληφθεί το πραγματικό του συμφέρον. Το συμφέρον του τέκνου λαμβάνεται υπό ευρεία έννοια και προς διαπίστωσή του λαμβάνονται υπόψη και αξιολογούνται όλα τα επωφελή για το ανήλικο στοιχεία και περιστάσεις, χωρίς η εκφρασθείσα γνώμη του τέκνου να αποτελεί, χωρίς άλλο, αποφασιστικό παράγοντα με ιδιαίτερη βαρύτητα, διότι πολλάκις η θέληση του

ανηλικίου είναι αποτέλεσμα επηρεασμού και πρόσκαιρη, και δεν σημαίνει ότι εξυπηρετεί πράγματι το συμφέρον του. Το συμφέρον του τέκνου αποτελεί αόριστη νομική έννοια με αξιολογικό περιεχόμενο, το οποίο εξειδικεύεται από το δικαστήριο της ουσίας. Για την εξειδίκευση της έννοιας αυτής σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, εκτιμώνται από το δικαστήριο τα περιστατικά που αποδείχθηκαν, με βάση αξιολογικά κριτήρια, τα οποία αντλεί το δικαστήριο από τους κανόνες της λογικής και κοινής πείρας, λαμβάνοντας υπόψη, σχετικά με το πρόσωπο του ανηλικίου και τα πορίσματα ψυχολογίας, πρέπει δε να αιτιολογείται ειδικά και, εμπεριστατωμένα. Περαιτέρω, κατά την διάταξη του άρθρου 1520 του ΑΚ, ο γονέας με τον οποίο δεν διαμένει το τέκνο διατηρεί το δικαίωμα της προσωπικής επικοινωνίας με αυτό και στην περίπτωση διαφωνίας των γονέων του ανηλικίου, ως προς την άσκηση του ανωτέρω δικαιώματος, το Δικαστήριο καθορίζει τον τρόπο κατά τον οποίο θα γίνεται η επικοινωνία. Το άκρως προσωπικό αυτό δικαίωμα του γονέα για επικοινωνία με το ανήλικο τέκνο του απορρέει από το φυσικό δεσμό του αίματος και του αισθήματος στοργής προς αυτό, συντελεί δε στην ανάπτυξη του ψυχικού του κόσμου και της εν γένει προσωπικότητάς του, γι' αυτό η άσκηση του αποβλέπει κυρίως στο καλώς εννοούμενο συμφέρον του τέκνου. Για τον καθορισμό της επικοινωνίας του γονέα με το τέκνο του είναι αδιάφορο για ποιο λόγο οι γονείς δεν ζουν μαζί, ποιος από αυτούς έχει την επιμέλεια του τέκνου και αν αυτός που αξιώνει την επικοινωνία είναι υπαίτιος για την διακοπή της έγγαμης συμβιώσεως των γονέων ή την λύση του γάμου τους. Κατά συνέπεια, σε καμιά περίπτωση δεν νοείται πλήρης αποκλεισμός του δικαιώματος της προσωπικής επικοινωνίας του γονέα με το ανήλικο τέκνο του. Μόνο σε περίπτωση που η επικοινωνία αυτή μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την ανατροφή του ανηλικίου, πρέπει η ενάσκηση του σχετικού δικαιώματος να ρυθμισθεί με τέτοιο τρόπο, ώστε η πραγματοποίηση της επικοινωνίας να γίνεται κάτω από όρους που αποτελούν και τις αναγκαίες προφυλάξεις, ώστε να εξουδετερωθεί ο από την επικοινωνία αυτή δυνάμενος να προέλθει για το ανήλικο κίνδυνος. Η ρύθμιση του ανωτέρω δικαιώματος επικοινωνίας λειτουργεί μέσα στο γενικότερο πλαίσιο διατάξεων που προβλέπουν την άσκηση του δικαιώματος, αλλά και του καθήκοντος των γονέων περί την γονική μέριμνα του ανηλικίου τέκνου τους (άρθρα 1510 επ. ΑΚ), για την οποία ο νόμος (άρθρα 1511 και 1512 ΑΚ) επιτάσσει η ρύθμιση αυτή να αποβλέπει πρωτίστως στο συμφέρον του τέκνου. Επομένως και το Δικαστήριο, όταν ρυθμίζει την άσκηση της προσωπικής επικοινωνίας του γονέα με το τέκνο του, πρέπει πάντοτε να αποφασίζει με οδηγό το καλώς εννοούμενο συμφέρον του τελευταίου, λαμβάνοντας υπόψη του τις προκύπτουσες συντρέχουσες συνθήκες και περιστάσεις κάτω από τις οποίες θα ασκείται η προσωπική αυτή επικοινωνία στη συγκεκριμένη περίπτωση (ΑΠ 534/1991 ΕλλΔνη 32.1505, ΕφΘεσ 1560/2003 Αρμ 2003.1273, ΕφΑθ 2758/1998 ΕλλΔνη 3 9.1646, ΕφΘεσ 2322/1997 ΕλλΔνη 40.358, ΕφΑθ 4818/1997 ΕλλΔνη 39.879), επιβάλλοντας, εφόσον είναι αναγκαίο για την προστασία του συμφέροντος του τέκνου, περιορισμούς στην άσκηση της, οι οποίοι μπορούν να αναφέρονται στον τόπο και το χρόνο της επικοινωνίας, την παρουσία τρίτων προσώπων κατά την διάρκεια της ή ακόμη να συνίστανται στη λήψη μέτρων που διαμορφώνουν την επικοινωνία με ιδιαίτερο τρόπο, λόγω ειδικών περιστάσεων.

Στην προκειμένη περίπτωση, με την από 20-11-2017 υπό κρίση αγωγή, ο ενάγων ιστορεί ότι στις 21-10-2000 συνήψε στην Αθήνα, νόμιμο θρησκευτικό γάμο με την εναγόμενη, από τον οποίο οι διάδικοι απέκτησαν δύο έτι ανήλικα τέκνα, την ... και τον ..., ηλικίας περίπου 16 και 10 ετών αντίστοιχα, (κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής). Ότι η έγγαμη συμβίωση τους δεν εξελίχθηκε ομαλά και τελικά διασπάστηκε τον Απρίλιο του έτους 2010. Η εναγομένη ασκεί την επιμέλεια των ανηλικίων τέκνων, προσωρινά δυνάμει της υπ' αρ. 4809/2017 απόφασης του Δικαστηρίου αυτού, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Ότι επειδή η εναγομένη, αδυνατεί να ασκεί την επιμέλεια των ανηλικίων, για λόγους υγείας, ενώ τα ως άνω ανήλικα τέκνα δεν διαθέτουν προσωπική περιουσία και αδυνατούν λόγω της ανηλικότητάς τους να διαθέτουν μόνο τους τον εαυτό τους, ο ενάγων ζητεί να ανατεθεί στον ίδιο η επιμέλεια του προσώπου των ανηλικίων και στη συνέχεια να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλλει το ποσό 450 ευρώ για τον ανήλικο ... και 117 ευρώ για την ανήλικη ..., λαμβανομένου υπόψη ότι η τελευταία λαμβάνει ποσό 370 ευρώ εξ ενοικίου, για δυο έτη από την επίδοση της αγωγής, με το νόμιμο τόκο από την καθυστέρηση εκάστης μηνιαίας δόσης μέχρι την εξόφληση. Τέλος, επικουρικά ζητεί να του ανατεθεί η συνεπιμέλεια των ανηλικίων, να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή ως προς την περί διατροφής διάταξη και να καταδικαστεί η εναγόμενη στη δικαστική της δαπάνη. Με την από 28-02-2018 ανταγωγή, ο αντενάγων, ζητεί να ρυθμιστεί η επικοινωνία

με τα ανήλικα τέκνα του, όπως ειδικότερα εξειδικεύει στο αγωγικό δικόγραφο, να απειληθεί κατά της εναγομένης χρηματική ποινή ύψους 1.500 ευρώ, για κάθε παράβαση διάταξης της εκδοθησομένης αποφάσεως και προσωπική κράτηση 1 μήνα και τέλος ζητεί καταδικαστεί η αντεναγομένη στη δικαστική του δαπάνη. Η ενάγουσα με την από 06-09-2017 αγωγή, ενεργούσα ως έχουσα προσωρινά την επιμέλεια των ανηλίκων τέκνων της, ζητεί να της ανατεθεί οριστικά η επιμέλεια του προσώπου αυτών, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να της καταβάλει για τη διατροφή των ανηλίκων, ποσό 1479 ευρώ, για την ανήλικη ... και ποσό 1627 ευρώ για τον ανήλικο ..., για δυο έτη από την επίδοση της αγωγής, με το νόμιμο τόκο από την καθυστέρηση εκάστης μηνιαίας δόσης μέχρι την εξόφληση. Επίσης ζητεί το ποσό των 1409 ευρώ μηνιαίως, για δική της διατροφή για δυο έτη από την επίδοση της αγωγής, με το νόμιμο τόκο από την καθυστέρηση εκάστης μηνιαίας δόσης μέχρι την εξόφληση. Τέλος, ζητεί να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστεί ο εναγόμενος στη δικαστική της δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα οι ως άνω αγωγές, οι οποίες πρέπει να συν εκδικαστούν λόγω της προφανούς συνάφειας και για την οικονομία της δίκης (άρθρο 246 Κ.Πολ.Δ.) εισάγονται αρμοδίως για να συζητηθούν στο Δικαστήριο τούτο, που είναι αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπο (άρθρα 17 περ. 1, όπως η περίπτωση αυτή προστέθηκε με το άρθρο 5 του ν. 4055/2012 με έναρξη ισχύος από τις 2.4.2012 κατ' άρθρο 113 του ίδιου νόμου, και 39Α' ΚΠολΔ), δικάζονται δε με την διαδικασία των άρθρων 592 επ. του ΚΠολΔ.

Εξάλλου, για το παραδεκτό της συζήτησης της αγωγής επιχειρήθηκε κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο αυτού του Δικαστηρίου, η προβλεπόμενη από το άρθρο 611 ΚΠολΔ, απόπειρα συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς, η οποία απέβη ατελέσφορη. Τέλος, η από 06-09-2017 αγωγή για το καταψηφιστικό αντικείμενο της οποίας καταβλήθηκε το αναλογούν τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις, μετά την παραίτηση από το αίτημα περί διατροφής ατομικώς της ενάγουσας (βλ. υπ' αριθμ. 19657056695805140083 ηλ. παράβολο), είναι, κατ' άρθρο 216 παρ. 1 του ΚΠολΔ, ορισμένη, απορριπτόμενων των περί του αντιθέτου αιτιάσεων του εναγομένου και νόμιμη. Ομοίως ορισμένη και νόμιμη είναι και η από 20-11-2017 αγωγή, για το παραδεκτό της οποίας δεν απαιτείται καταβολή δικαστικού ενσήμου, μετά την τροπή του αιτήματος σε αναγνωριστικό. Ορισμένη και νόμιμη είναι και η από 28-02-2018 ανταγωγή. Στηρίζονται στις διατάξεις των άρθρων 1485, 1486 παρ. 2, 1489 παρ. 2, 1493, 1496, 1497, 1520, 341 παρ. 1 και 345 του Α.Κ. και 950, 176 επ. του ΚΠολΔ. πλην του αιτήματος περί κηρύξεως προσωρινά εκτελεστής της από 20-11-2017 αγωγής, διότι η προσωρινή εκτελεστότητα συνάδει στις καταψηφιστικές αποφάσεις. Επομένως, θα εξεταστούν περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά τους.

Ο εναγόμενος, ο οποίος νομίμως μετέχει στην παρούσα δίκη εφόσον κατέβαλε τα ορισθέντα προκαταβλητέα έξοδα όπως συνομολογούν οι διάδικοι (άρθ. 175 Κ.Πολ.Δ.), βλ. από 12-03-2018 απόδειξη εισπραξης του δικηγόρου της ενάγουσας, αρνείται την αγωγή ως προς τα αιτούμενα κονδύλια διατροφής και προτείνει τις ενστάσεις: συνεισφοράς και διακινδύνευσης ίδιας διατροφής (1487 ΑΚ). Ως προς την πρώτη ένσταση, πρέπει να λεχθεί ότι: αν το ανήλικο τέκνο, που δικαιούται διατροφή, στραφεί μόνο κατά του ενός γονέα, δικαιούται αυτός να επικαλεστεί κατ' ένσταση, κατ' άρθρο 262 ΚΠολΔ, ότι και ο άλλος γονέας έχει την οικονομική δυνατότητα, σε σχέση με τη δική του και σε συνδυασμό με τις λοιπές υποχρεώσεις του, να καλύψει μέρος της ανάλογης διατροφής του ανηλίκου, οπότε με την απόδειξη της ένστασης αυτής, περιορίζεται η υποχρέωση του εναγόμενου-γονέα για τη διατροφή του τέκνου του κατά το ποσό που αντιστοιχεί στην οικονομική δυνατότητα και στη, βάση, αυτής, υποχρέωση συνεισφοράς του άλλου γονέα (ΑΠ 680/2010 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ), ενώ ο επιμερισμός αυτός της απαιτούμενης για το ανήλικο τέκνο διατροφής, μεταξύ των γονέων του, γίνεται χωρίς να απαιτείται η υποβολή ένστασης συνεισφοράς, εκ μέρους του εναγομένου, όταν με την αγωγή ζητείται όχι ολόκληρο το ποσό της απαιτούμενης για το ανήλικο διατροφής, αλλά μόνο το ποσό που αντιστοιχεί στην υποχρέωση συμμετοχής του εναγομένου στη διατροφή αυτή, μετά την αφαίρεση της συμμετοχής του άλλου γονέα, και σ' αυτή την περίπτωση, όπως και εν προκειμένω, η ένσταση συνεισφοράς του άλλου γονέα αποτελεί αρνητικό ισχυρισμό (ΑΠ 1330/2011 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ).

Από την εκτίμηση των καταθέσεων των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης, οι οποίοι εξετάστηκαν ενόρκως στο ακροατήριο και οι οποίες περιέχονται στα ταυτάρια με την παρούσα πρακτικά δημοσίας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου, όλων των εγγράφων που επικαλούνται και προσκομίζουν νόμιμα οι διάδικοι τα οποία λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αλλά και από τα διδάγματα της κοινής πείρας και της Λογικής, που λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 του ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι διάδικοι τέλεσαν νόμιμο θρησκευτικό γάμο στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου στο Ψυχικό Αττικής, στις 21-10-2000, από τον οποίο απέκτησαν δυο τέκνα ανήλικα έτι, την ... και τον ..., ηλικίας 16 και 10 ετών αντίστοιχα, κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής. Η συμβίωση τους, όμως, δεν εξελίχθηκε ομαλά και η συμβίωση τους διακόπηκε τον Απρίλιο του έτους 2010, ο δε γάμος τους λύθηκε με συναινετικό διαζύγιο, δυνάμει της υπ' αρ. 2455/2011 αποφάσεως του Δικαστηρίου αυτού, η οποία κατέστη αμετάκλητη. Ενόψει της συζήτησης της αγωγής διαζυγίου, οι διάδικοι υπέγραψαν το από 14-07-2010 ιδιωτικό συμφωνητικό με το οποίο ρύθμιζαν το ζήτημα επιμέλειας και επικοινωνίας με τα ανήλικα τέκνα τους. Βάσει του ως άνω συμφωνητικού η επιμέλεια των ανηλίκων ανατέθηκε στην ενάγουσα. Ο εναγόμενος μετοίκησε από τη συζυγική οικία στην Πεντέλη Αττικής, όπου παρέμεινε η ενάγουσα με τα ανήλικα, των οποίων έχει η ίδια προσωρινά την επιμέλεια εκτός του ανωτέρω συμφωνητικού και δυνάμει της υπ' αρ. 4809/2017 αποφάσεως του Δικαστηρίου αυτού, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η οποία ρύθμισε την επιμέλεια και την επικοινωνία με τα ανήλικα. Επομένως, νομίμως εκπροσωπούνται τα ανήλικα στην παρούσα δίκη από την ενάγουσα.

Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι από την διάσπαση της έγγαμης συμβίωσης, η ενάγουσα διαμένει με τα ανήλικα, τα φροντίζει με στοργή και αφοσίωση, έχει δε δημιουργήσει περιβάλλον ικανό να συμβάλει στην ομαλή ψυχοσωματική τους ανάπτυξη. Αντιμετωπίζει πρόβλημα με την υγεία της, (σκληρήνυση κατά πλάκας) αλλά το διαχειρίζεται με αγωγή φαρμακευτική και δεν συνιστά εμπόδιο στην άσκηση της επιμέλειας των ανηλίκων. Εξάλλου, το πρόβλημα υγείας της ενάγουσας παρουσιάστηκε το έτος 2002, ωστόσο με το από 14-07-2010 ιδιωτικό συμφωνητικό μεταξύ των διαδίκων, ενόψει του συναινετικού διαζυγίου τους, η επιμέλεια των ανηλίκων ανατέθηκε στην ίδια, ως πλέον κατάλληλη να την ασκεί. Αλλά και ο εναγόμενος - ενάγων, αναλώνει πολύ από τον χρόνο του με τα ανήλικα τέκνα του, με τα οποία έχει αναπτύξει έναν υγιή ψυχικό και συναισθηματικό δεσμό, αφού παρά την ύπαρξη του ιδιωτικού συμφωνητικού, τα ανήλικα περνούσαν μισό μήνα περίπου με τον πατέρα τους. Εξάλλου, η πρώην κοινή συζυγική κατοικία των διαδίκων και η νέα κατοικία του εναγομένου βρίσκονται κοντά. Σε κάθε σπίτι, τα ανήλικα έχουν το δικό τους δωμάτιο, ενώ στην ηλικία που βρίσκονται, πρέπει να συναναστρέφονται εξίσου και με τους δύο γονείς τους και να περνάν ισότιμο χρόνο και με τους δύο τόσο στη διάρκεια της ημέρας, όσο και στη διάρκεια του μήνα. Έτσι, το συμφέρον των ανηλίκων επιβάλλει, στην κρίσιμη ηλικία που βρίσκονται, να συμβιώνουν τόσο με τη μητέρα τους όσο και με τον πατέρα τους και ακολούθως, αφού έτσι προκαλείται η μικρότερη δυνατή διατάραξη του τρόπου ζωής τους, πρέπει ν' ανατεθεί η άσκηση της επιμέλειας αυτών από κοινού στη μητέρα και στον πατέρα τους, δηλαδή να γίνει κατανομή αυτής ανάμεσα στους δύο γονείς, ενώ και η γονική μέριμνα ανήκει από κοινού στους δυο τους, οι οποίοι οφείλουν να φροντίζουν για την ομαλή ανάπτυξη και το καλό αυτών αποφεύγοντας έριδες και διαπληκτισμούς μεταξύ τους. Ο εναγόμενος-πατέρας των παραπάνω τέκνων, κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής, ο οποίος είναι ο κρίσιμος χρόνος, είναι διευθυντής της εταιρίας L. M. I. LIMITED, στη Μεγάλη Βρετανία, έχει δε ιδρύσει στην Ελλάδα την εταιρία L. E. ΕΠΕ. Από τη σύγκριση προηγούμενων φορολογικών δηλώσεων και από τον τρόπο ζωής του, ο εναγόμενος αποκομίζει από τη δραστηριότητα του περί τα 6.000 ευρώ μηνιαίως. Διαμένει σε μισθωμένη οικία στην Εκάλη Αττικής, επιφανείας 250 τ.μ., για την οποία καταβάλλει 800 ευρώ μηνιαίως. Διαθέτει ακίνητη περιουσία: Το 60% εξ' αδιαιρέτου πλήρη κυριότητας ενός οικοπέδου εκτάσεως 1968,55 τ.μ. στην Κηφισιά και πλήρη κυριότητα σε ένα αγροτικό ακίνητο 62 στρεμμάτων στη βόρεια Κυνουρία Νομού Αρκαδίας. Αλλα εισοδήματα ή περιουσιακά στοιχεία, δεν αποδείχθηκε ότι διαθέτει ο εναγόμενος, ούτε έχει υποχρέωση διατροφής προς τρίτους πλην των εδώ ανηλίκων. Κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει η ένσταση που προτείνει ο εναγόμενος κατ' άρθρο 1487 παρ. 1 ΚΠολΔ, να απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμη. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από το συνδυασμό των άρθρων 1391, 1392 και 1487 ΑΚ, ο γονέας που ενάγεται για τη διατροφή του ανήλικου τέκνου του, δεν μπορεί να προβάλλει κατ' αρχήν ένσταση διακινδύνευσης της δικής του διατροφής, εκτός εάν επικαλεστεί ότι το

τέκνο μπορεί να στραφεί εναντίον άλλου υπόχρεου ή μπορεί να διατραφεί από την περιουσία του, την οποία στην περίπτωση αυτή οφείλει να αναλώσει (ΑΠ 679/2000, ΑΜ 41/1597 Ανδρουλιδάκης στον ΑΚ Γεωργιάδη Σταθόπουλου, άρθρο 1487 αριθμός 47 και 58). Όπως δε προκύπτει από τις προτάσεις του εναγόμενου πατέρα, τέτοια περιστατικά δεν επικαλέστηκε με σαφή και συγκεκριμένο τρόπο, ενώ αρκέστηκε στην καταγραφή των δικών του υποχρεώσεων. Περαιτέρω, η ενάγουσα, δεν εργάζεται λόγω υγείας, ωστόσο λαμβάνει επίδομα αναπηρίας 783 ευρώ και σύνταξη 962 ευρώ μηνιαίως. Διαμένει με τα ανήλικα τέκνα, στην πρώην συζυγική οικία και δεν βαρύνεται με δαπάνες ενοικίου πλην της συμμετοχής στις λειτουργικές δαπάνες της οικίας. Διαθέτει επίσης ακίνητη περιουσία: Το 40% εξ αδιαιρέτου, πλήρους κυριότητας ενός οικοπέδου στην Κηφισιά εκτάσεως 1968,55 τ.μ. με ημιτελή κατοικία επιφανείας 400 τ.μ. Την πλήρη κυριότητα της πρώην συζυγικής οικίας στην Πεντέλη Αττικής, επιφανείας 320 τ.μ. Την ψιλή κυριότητα ενός διαμερίσματος επιφανείας 108 τ.μ. στον Αλιμο Αττικής, Την πλήρη κυριότητα δυο οικοπέδων στη Μαλεσίνα Φθιώτιδας εκτάσεως 1053 και 1094 τ.μ., αντίστοιχα, Το 1/2 εξ αδιαιρέτου πλήρους κυριότητας διαμερίσματος επιφανείας 84,50 τ.μ. στα Βριλήσια Αττικής. Την επικαρπία τριώροφης εξοχικής οικίας επιφανείας 313 τ.μ. στο Θεολόγο Φθιώτιδας. Κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής, τα ανήλικα, ήταν ηλικίας 16 και 10 ετών. Τα ανήλικα φοιτούν σε ιδιωτικό σχολείο, για τα διδάκτρα του οποίου καταβάλλουν η ... 750 ευρώ και ο ... 1050 ευρώ μηνιαίως. Η ανήλικη ... παρακολουθεί μαθήματα ζωγραφικής για τα οποία καταβάλλει 200 ευρώ μηνιαίως, ενώ για μαθήματα υποστηρικτικής διδασκαλίας καταβάλλουν και τα δυο ανήλικα από 160 ευρώ μηνιαίως. Οι λοιπές δαπάνες διαβίωσης του (διατροφής, ένδυσης, ψυχαγωγίας, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, πέραν της καλυπτόμενης από τον ασφαλιστικό φορέα που είναι ασφαλισμένα, παραθερισμού, αγοράς εκπαιδευτικού υλικού) είναι οι συνήθεις δαπάνες των ανηλικών τέκνων της ηλικίας του, της αυτής οικονομικής και κοινωνικής καταστάσεως των γονέων του, ενώ συμμετέχουν και στις λειτουργικές δαπάνες της οικίας. Με βάση τις προαναφερόμενες οικονομικές δυνατότητες των γονέων τους, η κατά το επίδικο χρονικό διάστημα ανάλογη διατροφή, η οποία προσδιορίζεται από τις ανάγκες της ανήλικης ..., όπως αυτές προκύπτουν από τις συνθήκες της ζωής της και περιλαμβάνει όλα τα ανωτέρω, ανέρχεται στο ποσόν των 2000 ευρώ μηνιαίως. Περαιτέρω, η ανήλικη λαμβάνει από μίσθωμα ποσό 370 ευρώ μηνιαίως, το οποίο αφαιρείται από το ανωτέρω ποσό, συνεπώς απομένει το ποσό των 1630 ευρώ να καλυφθεί από τους γονείς της. Αντίστοιχα, η διατροφή του ..., ανέρχεται στο ποσό των 1700 ευρώ. Στο ποσόν αυτό συνυπολογίζεται και η παροχή της προσωπικής εργασίας της ενάγουσας μητέρας για την περιποίηση, φροντίδα και εν γένει ανατροφή των ανηλικών, οι οποίες, όπως προαναφέρθηκε, είναι αποτιμητές σε χρήμα. Για τον προσδιορισμό της συνεισφοράς που βαρύνει τους διαδίκους πρέπει να γίνει αναγωγή της οικονομικής δυνατότητας τους στο σύνολο των εισοδημάτων που προαναφέρθηκαν. Ο συσχετισμός των οικονομικών δυνάμεων των δύο γονέων, σύμφωνα με τα προαποδειχθέντα, πρέπει να γίνει αυτεπάγγελα από το Δικαστήριο, καθόσον με την αγωγή δεν ζητείται το σύνολο του ποσού στο οποίο αποτιμώνται οι διατροφικές ανάγκες των δικαιούχων ανηλικών αλλά μόνον το μέρος, το οποίο κατά την άποψη της ενάγουσας πρέπει να βαρύνει τον εναγόμενο πατέρα, σε αναλογία προς τις οικονομικές δυνάμεις αυτού (εναγόμενου και τις δικές της (βλ ΕφΛαρ 68/2005 Αρμ 2006.1074-Εφθεσ 2944/2004 Αρμ 2005.866-ΕφΛαρ 595/2004 ΤΝΠΔΣΑΘ-Εφθεσ 1102/2002 Αρμ 2003.38). Με τα δεδομένα αυτά ο εναγόμενος πρέπει να μετέχει στην ανάλογη διατροφή των ανηλικών τέκνων του, η οποία με βάση τα προαναφερόμενα κριτήρια, προσδιορίζεται στα 1000 ευρώ μηνιαίως για κάθε τέκνο. Ο εναγόμενος είναι σε θέση να καταβάλλει το ως άνω ποσόν με βάση την προεκτεθείσα οικονομική του δυνατότητα και την προσωπική του κατάσταση, σε συσχετισμό με την αντίστοιχη οικονομική δυνατότητα και την προσωπική κατάσταση της μητέρας. Ακολουθώντας, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη και να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή (άρθρο 910 Κ.Πολ.Δ.). Τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων πρέπει να συμψηφισθούν κατ' άρθρο 179 ΚΠολΔ.

ΓΙΑ ΤΟΤΣ ΛΟΓΟΥΣ Α'ΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΣΤΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ τις από 20-11-2017 και 06-09-2017 αγωγές και την από 28-02-2018 ανταγωγή.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την από 20-11-2017 αγωγή.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την από 06-09-2017 αγωγή.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την από 28-02-2018 ανταγωγή.

ΑΝΑΘΕΤΕΙ την επιμέλεια των ανηλικών τέκνων των διαδίκων, οριστικά και στους δυο γονείς, οι οποίοι θα την ασκούν 15 ημέρες τον μήνα κατόπιν συνεννοήσεως μεταξύ τους.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να προκαταβάλει μέσα στις πρώτες πέντε (5) ημέρες κάθε μήνα στην ενάγουσα για την ανήλικη θυγατέρα τους, ... το ποσό των χιλίων (1000) ευρώ και για τον ανήλικο υιό τους το ποσό των χιλίων (1000) ευρώ, για χρονικό διάστημα δυο (2) ετών από την επίδοση της αγωγής, με το νόμιμο τόκο από την καθυστέρηση καταβολής κάθε δόσεως και μέχρι την εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση προσωρινά εκτελεστή ως προς την παραπάνω διάταξη.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ την δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό του στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, χωρίς την παρουσία διαδίκων και πληρεξουσίων αυτών στις 24-5-2018.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ